

MINDSZENT-SZEGVÁR

ÉS VIDÉKE.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 frt — kr.
Fél évre 2 frt — kr.
Negyed évre 1 frt — kr.

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők

HIRDETÉSEKET

a nyilaté ri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl.

A közvágóhid.

Nem tehetünk róla, ha ismételten kénytelenek vagyunk egy olyan tarthatatlan állapotra rámutatni, mely nagy szégyenére válik községünknek.

Sajnáljuk hogy midőn az ilyen ügyeket a közönség jól felfogott érdekében tárgyalunk, ezzel az előjárásnak némi kis kellemetlenséget okozunk. Nem bennünk van a hiba, hanem abban, hogy az előjárás magától soha nem intézkedik. Soha eszmékkel elő nem áll. Soha észébe sem jut, hogy ezt létesíteni, amazzt megszüntetni kellene.

Egy ilyen megszüntetését váró ügy a közvágóhid.

Mindannyionknak elég alkalmunk van bosszankodni a felett, hogy a vásártéren községünknek majdnem központján étkelenkedik ez a közvágóhid.

Erre csak talán még az előjáróság sem fogja reá mondani, hogy valami kellemes illatot terjeszt. Nem hisszük azt sem, hogy a községi orvos, ha megkérdeznék, hogy jó helyen van-e a vágóhid egészségi szempontból, ne azt felelné, hogy biz az ott a jelenlegi helyén a közegészség legnagyobb kárára diszlik.

A forró augusztusi napok estéjén ki ki ülnének a vásártér lakói úgy ősi szokás szerint a napi munka fáradalmi után üdülni, ha lehetséges volna. Az állati hulladékok és egyéb ily vágatások után ottmaradó állatrészek az egész környék levegőjét megfertőztetik.

Irtóztató bűz terjed szét, mely elriasztja a tájékról az idegent és zárt ablaku lakásba szorítja azokat a szegény embereket, kiket a sors községünk ezen máskülönbén nagyon szép helyén kénytelenek lakni.

Ezt a szomorú ténytet tudja községünk majdnem minden tagja. Panaszkodnak, lármáznak a környék lakói, de azt, amit mindenki tud, amit mindenki meghall, azt az előjáróság nem tudja, a panaszokból mit sem hall.

Bocsánatot kérünk, de csak még is enyhébb kifejezés az, melyet mi szoktunk használni az ilyenek jelzésére, hogy ez: *közöny*, mintha azt mondanánk, hogy: *vétkes rossz akarat*.

Különbén az előttünk is telyesen melékes, hogy ki miként jellemzi a jelenlegi előjáróság *csendes* magaviseletét. A fő súlyt a tényekre helyezni. Már pedig az tagadhatatlan tény, hogy a közvágóhid a jelenlegi helyén megjárta ezeltől 30 évvel, de most, midőn az egész ujosztás szépen kiépült, sőt a vásártérnek a szőlők felőli oldala is, most az a község kellő közepébe szorítva, *nem jó helyen van és onnan mielőbb*

a közegészségügy határozott érdekében eltávolítandó

Ne nehezteljen a tekintetes tanács, ha ismét bátorkodunk ezen hatáskörükbe vágó ügynél őket és talán a községi orvos urat is egy javaslattal megelőzni. Mi azt javasoljuk, hogy: a közvágóhid jelenlegi helyéről telepíttessék át az „Aranyosszékre.”

Ezen áttelepítés semmi különös nagyobb kiadást nem fog okozni, de szolgálatot teszünk vele az egész községnek és megszüntetünk vele egy oly állapotot, melyet nemcsak az idegenek előtt, de sőt magunk előtt is csak szégyellenünk kell.

Egy kis baj fog csak az egész ügyből származni, hogy mészárosaink egy kissé, talán fél kilométerrel tovább lesznek kénytelenek a levágandó marháikat szállítani.

Ezt a kis áldozatot a köző érdekében meghozhatják a mészárosok, azon valóban gyöngéd és megható *elnézések* viszonozásul, melyet velük szénben az előjáróság tanusit.

Erre a szives elnézésekre majd adandó alkalommal vissza fogunk térni, most csak azt óhajtjuk ismételten kijelenteni, hogy bennünket, midőn az előjáróság figyelmét egyre és másra felhívjuk, nem vezet semmiféle személyeskedési vágy, hanem csak tisztán a közérdek követelményei. Nekünk az előjáróság tagjai *mint* személyek ellen semmi kifogásunk nincs.

Addig azonban, míg a nyilvánosság ezen szerény orgánumának vezetése reánk lesz bízva, minden lehető el fogunk követni, hogy a közönség jogos igényei megfelelő kielégítést nyerjenek.

Elevenre tapintott.

Mindszent község mélyen tisztelt előjáróságának roppant zokon esett lapunk múlt számában megjelent „A vásártéri nagy tó” című cikkünk. Kéz-el-lábbal tiltakozik különösen az ellen, hogy mi az előjáróságot hanyagsággal vádoljuk egy és más dologban és megtörtént az a hallatlan eset, hogy most végre tiltakozik a vád ellen, még pedig — cikkben.

Mi örömmel vesszük tudomásul azt a kétségbe vonhatatlan ténytet, hogy végre az elevenre tapintottunk és sikerült az előjáróságot mély, lethargikus álmából felköltetni és egy kissé megmozdítani.

Híven lapunk megindításakor hangoztatott telyesen pártatlan programunkhoz, megteszük az előjáróságnak azt a szivességet, a melyre — azt hisszük — nem minden lap vállalkoznék, hogy szó szerint ide iktatjuk hozzánk küldött nem annyira mentegődöz, mint inkább személyeskedő, sőt gúnyosra támadó sorait.

A levél — melyre alább megjegyzéseinket szintén meg fogjuk tenni — következőképpen szól:

Tisztelt Szerkesztőség!

A vásártéri nagy tóról irt cikket úgy látszik, hogy már mostani otthonából irta. Gyánítjuk ezt annyiból, hogy talán nem kelt volna ki még sem annyira szülőföldje előjárósága ellenében és nem vádolta volna oly nagy mérvben hivatalos mulasztásokkal azt az előjáróságot, aki egyáltalán nem tehet arról, hogy az isteni Gondviselés olykor-olykor e községet is meglátogatta nagyobb esőzésekkel.

Nem a figyelmeztetés, amely ha indokolt és tisztességes, annak mindenkor kalapot emelünk, tekintve az arra való neheztelés ösztönöz bennünket arra, hogy cikket figyelemre méltatjuk, hanem azon körülmény, hogy ez ügybeni állításai valóban a legnagyobb mérvű tájékoztatlanyságot árulja el és úgy látszik, hogy az által a nagyközönség, esetleg a felettes hatóságok félrevezetése szándékolatik, avagy talán az előjáróság és lakosság közötti jó egyetértést s közbizalmat özélozza szokott aknamunkájával féldülni. Hiszen elvitázhatatlan nagyon szép, imádni való a sajtószabadság, hanem azzal szépen élni tudni és nem visszaélni kell. Hangsúlyozván cikkíró, hogy távol legyen tőle a személyeskedés, de azt is állítván vesszőparipájaként, hogy egy öröklött betegséggel állunk tehát szemben, „a vétkes közöny nagy betegségével”, nohát ha ez sem személyeskedés, akkor azt sem lehet tudni, hogy tulajdonképpen mi a személyeskedés.

Most nézze meg cikkíró, illetve a tisztelt szerkesztőség a nagyon hangoztatott és az előjáróság bűnének, mulasztásának felrótt vásártéri nagy tavat, nagy csodálkozására látni fogja — na ugyan meg akarja látni — hogy azon eléktelenítő, nagy bűzös gázokat kipárolgó piszkos vizü tóban nem hogy a lovak lábát, de még a szerkesztőség lábát sem lehetne már megmosni. A nagy tó telyesen kiszáradt s így van ez évenként több alkalommal. Nagy esőzések mellett ott meg meg gyülemlik a víz és pár nap alatt kiszárad. A lovak és más lábak ott nem moshatók, a miatt azokat más helyekre kell vinni.

Kérdéses „nagy tónak” felavatott vásártéri terület néhány évvel ennek előtte az előjáróság kérelmezése folytán a tekintetes vármegye jóakarataából adott 300 frt és a községnek ugyanannyi összegű hozzájárulásával a lehetőséghez képest feltöltetett, de hogy mily sajtóságos terület az — kik értenek hozzá, azok mondhatják meg — a feltöltésnek helyel-helyel látszik nyoma, az éppen oly lapos, mint volt, pedig az előjáróság az oda hordatott földet onét nem hordatta el.

Nyiltan elmondhatni tehát, hogy ez ügynél is cikkírónál van a vétkes ábrándozás nagy betegsége, vesszőparipájaként mindenben az előjáróságot okozza, nem számol ön magával és tájékoztatlanyságával, pedig ott feltalálhatna talán minden betegséget.

Minden tekintetben ígért jóakaratu figyelemztetésére a viszontlátásra.

Az előjáróság.

Hát, mielőtt e sorok részletes megőzafolásába belemennék, annak a határozott meggyőződésünknek adunk kifejezést, hogy az előjáróság e cikkének korántsem az volt a célja, hogy magát Mindszent község közönsége előtt mentagesson, vagy tisztázza. Ezen cikk szülő

anyja a felsőbb hatóságtól való félelem volt.

Nem a közönség előtt, hanem az alispán ur előtt akar a főjegyző ur tündökölni. Pedig mi ugy tudjuk, hogy kárba veszett igyekezet az ilyen, mert ha az előjáróság lefelé teljesíti köteleességét, felfelé nem kell kapaszkodnia, mert ekkor az elismerést mindkét oldalról megkapja. A jövőben ha az előjáróság ily módon a nyilvánosság elé lép, kérjük, legyen szives igazat írni. Kérem, olyat írni, hogy ez a mi nyarunk az idén esős és ez okozta volna a tó vizét, már mégis merészség, mert ellene szól az általános tudásnak.

Aztán azt mondja, hogy a „szerkesztőség még a lábát sem tudná ott megmosni“, nincs víz. Eltekintve az ellentmondástól, hátrán állíthatjuk, hogy van ott még most is annyi víz, hogy az előjáróság nem csak hogy a lábát megmoshatná, de fürdő hiányában, ott bátran meg is fürödhet.

Nem akarunk valami hosszadalmas polemikába bocsátkozni, csak köteleességet teljesítünk akkor, midőn bebizonyítani igyekszünk, hogy nekünk abban, amit a mult számunkban megírt cikkünkben elmondottunk, telyesen igazunk volt.

Igaz az, hogy „a község legszebb helyét eltekinteni egy nagy bűzös gázokat kipárolgó piszkos vizű tó“. Aki nem hiszi, sétályon a vasút felé és meglátja. Tanunk azonban ez állításunk mellett első sorban vármegyénk alispánja, ki alig néhány napra cikkünk megjelenése után, ezen szegényes állapot megszüntetése érdekében rendeletet intézett járásunk főszolgabírójához.

Tanunk állításaink valódisága mellett Mindszent község képviselő testülete, ki e hét csütörtökén tartott közgyűlésében egyhangulag elhatározta, hogy e terület feltöltessék, mint azt szives olvasóink jelen számunkban foglalt közgyűlési tudósításunkban olvashatják.

Nekünk a tények adtak igazat! Ami személyes támadás van ellenünk az előjáróság cikkében, azt köszönettel fogadjuk a község érdekében tett szolgálataink jutalmául, arra válaszolni nem tartjuk szükségesnek. Kijelentjük azonban azt is, hogy ugy mint a multban, a

jövőben is küzdeni fogunk a szeretett szülőföldünk érdekében. kerülve a lehetőség szerint minden személyes küzdelmet.

Megfélemlítési pedig nem engedjük magunkat!

Községi ügyek.

Községi közgyűlés.

Mindszent község képviselő-testülete folyó hó 25-én, csütörtökön, közgyűlést tartott, melyen, tekintve a még mindig tartó nagy munkaidőt, sok képviselő nem vett részt, bár az utóbbi időben a községi ügyek iránt nagyobb érdeklődés mutatkozik.

Elnöklő bíró a gyűlést megnyitván, tárgysorozat előtt K o r o m Gáspár szólalt fel, azt kérdeve az előjáróságtól, hogy van e tudomása arról, hogy a község által az uradalomtól bérben birt rakparti földeken a többek között S v á b Bernát mészáros 20—30 darab különböző marhákat legeltet? Kérde, kinek és mennyit fizetnek ezért?

T ó t h Mihály bíró tudja, hogy legeltetik, de díjat senki sem szed érte.

No persze, ez sem hanyagság?

Utasítatik az előjáróság arra, hogy a legeltetésért valamely díjat szedjen.

Ezzel kapcsolatosan szóba került a rakpart díjszedési joga és melynél mióta a község tulajdonába ment át, noha a felek többen már maguk is jelentkeztek, eddig a díjak nem szedettek.

Ez sem hanyagság?

P a p Akos jegyző azzal mentegeti ezen hanyagságot, hogy még nincs szabályrendelet, amely azért sem készíthetett el, mert a kiküldött bizottság — bár már többször össze lett hívva — soha sem jött össze.

Utasítatik az előjáróság, hogy lépjen érintkezésbe a volt rakpart bérlőkkel, Pap Pál és Baksai Józseffel, hogy tartsák meg addig a bérletet, míg községi szabályrendelet lesz, az eddigi haszonbéri összegért. Az esetben, ha az illetők a bérletet megtartani nem akarják, úgy az előjáróság valamely tagjával szedesse az eddig szedni szokott díjjakat.

Következett a tárgysorozat első pontja: a jövő 1899. évre a közpénztári költségvetési előirányzat, melyet a részletes tárgyalás alapján egyhangulag elfogadták.

A részletes tárgyalásnál nagyobb vita csak az ipartanodai oktatásra előirányzott 2 száza-

lécs pótlódó tételénél fejlődött ki, melynek az lett az eredménye, hogy a közgyűlés a tételt törölte.

Az előirányzott szükséglet volt 33,012 frt 20 kr

Ebből töröltetett a 2% pótlódó 472 frt — kr

Maradt fedezendő szükséglet 32,540 frt 20 kr

A községi földek és egyéb

jövedelmekből befolyik . . . 952 frt 71 kr

Marad fedezetlen szükséglet 23,014 frt 49 kr

mely összeg községi adó kirovása útján fog fedeztetni.

A községi adó a jövő 1899. évben 92 és 1/2

százalék lesz minden adóforint után.

Következett az 1899. évre vonatkozó vált-

ságpénztári költségvetési előirányzat.

Az előirányzott bevétel 28,019 frt 93 kr

Az előirányzott kiadás 26,713 frt 75 kr

Marad tiszta haszon 1306 frt 18 kr

Megjegyezzük, hogy a tiszta haszon azért mutatkozik ez alkalommal ily kevésnek, mert a bérlők csak egynegyed évi haszonbért fognak az 1899. évben befizetni, mert bent lévő fél évi adópénzük a haszonbérbe fog beszámíttatni.

Igaz, hogy mint Schönfeld Márton képviselő meg is jegyezte, az újra kiadandó földek-nél újra betendő félévi adópénzt a bevételnél be lehetett volna venni.

A tárgysorozat 4-ik pontja: a tiszántuli járás tekintetes szolgabírói hivatalának a vásártéren elterülő lapályos hely feltöltése ügyébeni kiadványa.

Felolvastatott az alispáni rendelet, mely szerint ezen lapályos hely feltöltését elrendeli.

K o r o m Gáspár élesen támadja az előjáróságot a közmunkák felhasználásánál követett hanyagságért. Szerinte a közmunkák észszerű felhasználásával már rég, fokozatosan feltölthetete volna azt a nagy tavat, mely még növekedett az eddigi munkálatokkal. A községi közmunkák igénybe vételével fel kell tölteni ezen lapályt.

S c h ö n f e l d Márton is elismeri, hogy kissé nagyobb erővel már rég fel lehetett volna tölteni. O nemcsak hogy azt kívánja, hogy a tó feltöltésék, hanem a közmunkák igénybe vételével még a baloldali rész is emeltessék.

P a p Akos jegyző a felelőséget a közmunkák vezetésével megbízott Fülöp János esküdtre hárítja, a közgyűlés azonban az egész előjáróságot arra utasította, hogy a közmunkák ledolgozásánál erősebben járjon el és a vásártéri lapályt töltesse fel.

Az előjáróság bemutatja az ártézi kutvizének elvezetése tárgyában megtartott árlej-tés jegyzőkönyvét.

A jegyzőkönyv semmi egyéb feltevéleket

TÁRCZA.

A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ eredeti tárcája.

A rózsák beszéde.

Irigység, szájalom, jóakarát volt-e?

Nem tudom az okát —

A szép kerti rózsák ekkép szólítja meg

A mezei rózsát:

— Ugyan, minek virulsz elhagyott helyeken?

Kinek nyitod kebled?

Mit ér, ha szép vagy is, amikor senkisé

Gyönyörködik benned? . . .

Itt pompás kertünkbe, hol én diszkeskedem

Majd te is meglátod:

Ahol gyönyörítas kéjjel megbámulnak,

Az a te világod . . .!

— Köszönöm! felelt rá a mezei rózsák,

De a vágy nem éget,

Hogy hiá tetszelgés muló fénye mellett

Aruljak szépséget.

S mikor még oly kedves lehetne az élet,

Ugy szeretünk élni:

Szépségünk gyönyörén osztozkodó felek

Kezdenek megtépni.

Nem megyek, nem megyek! Itt maradok végkép,

Hol a szép természet

Bántatlan nyugalomán fakadó boldogság,

Az igazi élet.

Nekem gyönyörűt, életet csupán a pásztorcip,
A madár lal adhat,
S hogy ha beteg leszek, csókjával gyógyít meg
A napsugár, harmat.

Es ha meg kell halnom szép pásztor leányka

Tűz fel a hajába,

Artatlan szívemnek a szűzies érzelme

Ringat a halálba . . .

Fülei Sz. Lajos.

Az én gyűrűm.

Irta: M. J.

Mikor megérkeztem a reklám szülőföldjére, Ney-Yorkba, első dolgom volt felkeresni egy honfitársamat, ki a City Hall mögött aranyműves boltot vezetett, föltartam előtte tervemet, mely abból állt, hogy az első hónapot szórakozással fogom eltölteni ebben a modern Babelben s ha már kitomboltam magamat, majd utánna járok, hogy alkalmazást kapjak valahol.

Tanácsot kértem ettől az aranyművestől, hogy miképpen lehetne legcélszerűbben megismerkednem Amerika szép virágaival, a hölgyekkel? Skopál uram készséggel állt rendelkezésemre, de praktikus ember lévén, olyan tanácssal szolgált, a miből ő maga is hasznot húzott. Azt ajánlotta ugyanis, hogy mindenké előtt, vásároljak tőle öthát, vagy talán ennél is több aranygyűrűt, aztán . . . a továbbiakat titokzatosan a fülembe sugta. Ha rá gondolok, most is csiklandik tőle a fülem.

A lehetőleg egyforma gyűrűket kedvezményesen áron megvettem és vidám kedéllyel ballagtam szállásomra a Hotel Hallidaybe, a hol este a portás telefon szekerénye előtt egy hirdetést adtam fel, mely másnap tényleg megjelent a New-York Heraldban,

Reggelizés közben kéjes örömmel olvastam, a mint következik:

Hölgyek!

Tegnap egy női aranygyűrűt találtam. Tulajdonosa átveheti tőlem, ha személyesen jelentkeznek lakásomon.

Czim.

Az aranyműves ötlete csakugyan pompásan bevált, a mennyiben még a nap folyamán hárman jöttek el hozzám a talált gyűrűért. Elsőnek egy vén asszony jelentkezett, kinek rövidesen kijelenttem, hogy a gyűrűt már átadtam igazolt tulajdonosának. Ezt a hazugságot a csalónő egykedvű válonogatással vette tudomásul és oly szemtelen közönytől csoszogott ki utána a szobából, hogy nagy kedvem támadt rendőrt hivatni.

Csak amint az utcán lepillantottam, vettem észre, hogy egy furlangos férfiúval volt dolgom, főlemelt szoknyája alatt megláttam nadrágját és hatalmas csizmát. Amint a sáros utca közepén nagy léptekkel áthaladt.

Második látogatóm egy néger leányzó volt rut-lófogakkal és ijesztő sárgásos szemekkel. Kell az ördögnek! Azonképpen kidtam neki az utat.

A harmadik jelentkezőt barátságosan leültettem, mert szende képű fiatal leányka volt, a saját vallomása szerint valami munkásnő egy evő-eszköz-gyárban.

Nosza! Ez megkapta a gyűrűt. Nyomban ujja is húzta s mikor ezalatt alázatosan megkérdezte tőlem, hogy nem követelem-e a kis hirdetés díját, felelet helyett ravaszul a szemébe mosolyogtam és átöleltem türethetőn formás derekát.

Az okos leány megértett engem s csupa háláérzetből, hogy megtaláltam az ő elvesztett gyűrűjét, melynek drága családi ereklyéje volt, megengedte, hogy néhányszor homlokón csókoljam s nem az én hibám, hogy a bealott alkonyi homályban homlokáról letévedtem ajkához is.

mint azt, hogy vállalkozó a munkáért 8 havi jótállást vállalt, nem tartalmazott. Ez alkalommal többen az irányban szólaltak fel, hogy az előjáróság az árlejtéseknél feltételeket soha sem állapít meg, sem pedig az árlejtést kellő módon nem hirdeti.

Kovács Imre ellene van annak, hogy az árlejtés helyben hagyassák, mert a munka a tervszerint elkészítve nem lesz jól.

Schönfeld Márton azt kérde, hogy meg van-e az előjáróság arról győződve, hogy az a terv szerint elkészítve a ozélnak meg fog felelni? Az előjáróság felelni nem tudván, ő sem hagyja jóvá az árlejtést.

Keresztes Aron is ellene van annak, hogy az árlejtés jóvá hagyassák. Ő vas csöveket ajánl.

Az árlejtés nem hagyatott jóvá.

A szentes-hódmező-vásárhelyi vasút elnöksége értesíti a községet, hogy az 1898. év január márciusi negyed Mindszentet illető tiszta haszna 1090 frt. Tudomásul vétetett.

A szolgabírói hivatal bejelenti, hogy Pap Mihály esküdt ellen a fegyelmi vizsgálatot újra megindította. Tudomásul vétetett.

Csongrádvármegye tanfelügyelőjének jelentése, melyben tudatja, hogy az iparos-tanoncz iskolát a kormány nem fogja segíyezni. Tudomásul vétetett.

A községi ipartanodai bizottságnak lemondása. Tudomásul vétetik.

A községi nagy pincze bérletére vonatkozó előjárósági előterjesztésnél a képviselő-testület kimondotta, hogy a pincze bérletét Gyömbér Jánost fel kell szólítani, hogy ha egy évi haszonbért lefizet, felmenti. Ezenesetben perelteni fogja.

Tóth Mihály bíró előterjeszti, hogy a pénztárakat megvizsgálta és mind-nt redben talált.

Felolvastatik Wimmer Sándor mérnök azon jelentése, hogy a nyomási földek régi térképe meg van, ott az utak rendezését ez alapon keresztülviheti, míg a tanyai földek térképét nem birta megszerezni és így az ottani utrendezést csak a kataszteri térkép szerint rendezheti.

A közgyűlés elfogadja a kataszteri térkép alapján való rendezést.

Felolvastatik a főszolgabíró átirata, melyben a vasúthoz vezető ut kövezési munkálatainak a községet érdeklő költségeknél kifizetését kéri.

Kovács Imre a kövezést rosznak mondja. Azt eddig a község nem vette át, de ilyen állapotban át sem veheti.

Később vacsorát hoztam fel és kedélyesen töltöttük el az időt. Mikor végre elbucszott tőlem, annyira megvoltam hatva, hogy megkérdeztem tőle, nem vesztette-e el még egy gyűrűt?

Már ekkor ujára huztam a vásodikat is, maradt tehát még négy gyűrűm. Hogy miképpen vesztegettem el ezek közül három, tán fölsleges elmondanom, mert csakis az előbb elmondottakat ismételném. Sokan jöttek, közülük olyanok is, akiket szerettem volna kisöpreni, kiket csak az arany szag vonzott hozzám, de a kik cserébe nem lettek volna képesek szórakoztatni engemet.

A ki az utolsó gyűrűmet vitte el, arról igazán érdemes megemlékezem. Sarah így hívtak őt, nem a kis hirdetés útján hozta be legény szobámba a maga kábitó-parfumejét. A gyűrűvel is csupán tiszteletből ajándékoztam meg, melyet azonban nem viselt ujján, hanem a pénztárczájában, nehogy a férje gyanuját maga ellen felkeltse. Mert férjes asszony volt ez az imádandó teremtes.

Az utazás ismerkedtem meg vele.

Akkor történt, mikor már othonosnak éreztem magam a New-Yorki fakoczkas utcákon és úgy jártam naphosszat az óriás városban, mint a ki amerikai levegőnél egyebet még nem szítt.

Egy napsugaras délután utnak eredtem hazulról, mert egy kis kaland után vágyott lelkem. Csakhamar elém került sűrűn befátyolozott molett Sarah.

Uvatosan követtem őt, nehogy a paliceman észrevegye, hogy idegen asszony után töröm magamat, mely esetben tetemes pénzbírságot fizethettem volna; rövid idő múlva azonban meguntam ezt a regényes csavargást s nagy elhatározással — történnék, a mi történni fog — mellette termettem és kísérelül ajánlkoztam.

Az asszonyka nyájas mosolylyal fogadott, sőt puha kezét is átnyújt nekem.

Ez idő óta sokszor, de sokszor találkoztunk egymással s bizalmas magányban töltöttük el időnket, miközben meggyőződést szereztünk arról, hogy kölcsönösen szeretjük egymást.

Többek hozzászólása után a közgyűlés meghízta az előjáróságot, hogy gondoskodjék ez összeg kifizetéséről.

Helyi és vegyes hírek.

— Személyi hír. Mint részvétellel értesülünk, Danicska József tekintélyes polgártársunk súlyosan megbetegedett. Kívánjuk, hogy friss egészségét minél előbb visszanyerje.

— Lajos napja. Örömmel, lelkesedve ünnepelte a magyar nemzet Lajos napját, míg a nagy magyar Kossuth Lajos élt. Aldottuk és hálát adtunk Istennek, hogy őt oly soká éltette és kértük, hogy éltesse még soká. Mióta az idegenben elhalt szent tetemét hazahoztuk is, e nap ünnepe lett a nemzetnek. Megünnepeljük Lajos napját és ilyenkor áldva emlékszünk meg Kossuth apánk nagy nemzetet megváltó tetteiről. Isten nyugosztalja békeben szent porát a haza szent földjében.

A társadalom egyéb köreiből is megünnepelik a még élő Lajosok tiszteletére e napot. Így községünkben számos tisztelője üdvözölte az általánosan szeretett és tisztelt lelkipásztorunkat, főtisztelendő Keller Lajos plébános urat. Itt voltak a szomszéd község papjai között ft. Bajcsy Gábor is, valamint ott láttuk az üdvözlők között Hubacek Pál törvényszéki vizsgálóbíró urat, szeretett földinket is. Mi a magunk részéről is csatlakozunk az üdvözlők nagy táborához és azt kívánjuk, tartsa meg az Isten ft. Keller Lajos plébános urat Mindszent község örömeire friss egészségben még soká, nagyon soká.

Koncz Lajos jegyzőnek is kijutott bőven az üdvözlőkből és jó kívánságokból, melyekre méltán reá szolgált. Neki is minden jót kívánunk.

— Esküvő f. hó 24-én tartotta meg t. Büchler J. Gyula helybeli rabbi esküvőjét Zentán. F. hó 25-én érkezett haza bájos nejével. A vasútról a hitközség elnökének élén több hitközségi tag üdvözölte az új párt. Mi is sok szerencsét kívánunk nekik.

— Tanítválasztás. Folyó hó 21-én délelőtt Mindszent község iskolaszéke főtisztelendő Keller Lajos plébános elnökle mellett gyűlést

Egy este szomorú lehangoltságban talált engem Sarah. Tudára adtam, hogy az amerikai életet nem vagyok képes elviselni s nemsokára vissza utazom Európába. Ő erre sírni kezdett s én is iparkodtam könnyeket hullatni, a mi — dicséretem legyen — pompásan sikerült. Mikor a sirást közös megegyezés folytán abba hagytuk, Sarah egy fényképet vett ki kebeléből, mely őt ábrázolta a legutóbbi időkből.

— Vedd emlékül, — mondá — hogy a távol idegenben néha eszedbe jussak.

Aztán hozzá fogtunk a bucsuzáshoz, mely eltartott közel két óra hosszáig, miközben megbizonyosodtam a felől, hogy a piócza Sarah asszonyhoz csak fadarab,

Még a lépcsőn is zokogott, mindön eltávozott tőlem.

Harmadnap utra készen álltam, hogy örökre hatat fordítsak New-Yorknak, melyben annyi kellemes órákat töltöttem.

Mi sem természetesebb, mint szépen megillett, köszönnöm Skópál barátom jó tanácsát, mely nélkül nem részesültem volna annyi fölséges kalandban.

Mikor kikocsikáztam a kikötőbe, utközben beugrottam az aranyműves boltba.

Skópál ragyogó arczzal fogadta köszönetemet.

Hehehe! Vén róka vagyok, mi? Nevetett majd bizalmasan oldalba lökött a könyökével:

— Aztán modja csak, szépek voltak a hölgyek?

Válasz helyet oda mutattam neki Sarah arczképét s a hatást lestem, a mi nem maradhatott el, mert Sarah valóban szép nő volt.

Skópál uram szemci tűzkarikákat hánytak és elhalóban hebegte:

— A feleségem!

tartott, melynek egyedüli tárgya egy tanítói választás volt. A kiirt pályázat nem valami fényes eredménnyel járt, mert mindössze is csak egy pályázat érkezett be. Pályázott ugyan ez állásra Bertók Mariska óvónő is, ki ez osztályt az elmúlt évben — ideiglenes minőségben — tanította, de amennyiben okleveles tanító pályázott, az ő pályázatát figyelembe venni nem lehetett. Így egyhangulag Zsirkó Ernő választott meg eleget tanítónak. Allását tartozik szeptember hó 1-én elfoglalni és fizetése is ez időtől kezdődőleg folyósítatik. Ez alkalommal elhatározta az iskolaszék azt is, hogy Petrik felszólítandó a tanítói lakás átadására.

— Betörések. Fényes nappal három helyen is betört egy kolduló idegen csavargó a héten. Szigorubban kellene az ilyen vándorokat ellenőrizni.

— A pusztaszeri Árpád-szobor. A „Sz H“ írja, hogy a pusztaszeri műemlék, melyet a magyar nemzet ezredéves ünnepén emelt, igen elhagyatott állapotban van. Ugy tudjuk, hogy Csongrádvármegye közönségének áll kötelességében e műemlék fenntartása, azért tehát igen csodáljuk, hogy azt oly kevés gondozásban részesíti. Reméljük, hogy a mulasztottakat pótolni és a jövőben a kellő gondozásban fogja részesíteni.

— Panasz a mindszeri állomás főnök ellen. Már több ízben — többen — panaszkodtak az állomás főnök kissé durva modora felett, melyet az utazó közönséggel szemben használ. Most újabb többen kereskedő önkénykedéssel vádolta előtünk. Mi a közönség érdekében szükségesnek tartjuk a főnök ur szives figyelmét arra a tényre felhívni, hogy a közönség nem ő érte, hanem ő van a közönségért.

— A vármegyei telefonhálózat. Evek óta kezíti elő a vármegye vezetősége az ügyet, hogy a megyebeli községeket telefon által bekapcsolja a központba. Előbb az alapot is meg kellett erre teremteni és különböző czimeken megtakarított összegeket használnának föl erre, amibe a miniszter hosszas tanácskozás után beleegyezett. Így semmiféle újabb teher nem hárul az adófizetőkre. A budapesti posta- és távíróigazgatóság a napokban megküldte az előirányzatot, hogy az összes költségekből a vármegyére mintegy 15,000 frt fog esni.

— Halálozás. Mint bennünket értesitenek, Kis Miklós borbély-mester, kit még csak a múlt héten vittek fel egy fővárosi tébolydába, ott meghalt. Nyugodjék békében.

— Zászló-szentelés Kisteleken. Valahányszor valamely szomszéd község előre haladásáról veszünk értesítést, ugyanannyiszor egy bizonyos fájó érzetet kell leküzdeni szívünkről, hogy örülhessünk a szomszéd községgel együtt. Nem az irigység az, mely a fájó érzetet szüli — ez nagyon is távol áll tőlünk — hanem az, hogy ilyenkor az ellentétek kirívóbb színeiben tűnik szemünk elé községünk hanyatlása. Nem egy újdonság keretébe való elmaradottságunk okait magyarázni, sem az ellentéteket feltüntetni, — beszéljünk most a kisteleki zászló-szentelésről. Az ottani önkéntes tűzoltóság mai napon tartja zászló-szentelését. A zászló anyai tisztet őgróf Palavicini Sándor ur őnagyméltóságának kedves neje vállalta el.

A csongrádvármegyei tanító-egylet gyűlése. A csongrádvármegyei tanító egylet f. évi szeptember hó 11 és 12 én fogja ez évi rendes közgyűlését Szegeden megtartani. Eddigi szokásukhoz híven tanítóink e gyűlésen teljes számban fognak részt venni.

— Közigazgatási bejárás. A makó-hmvársárbelyi helyi érdekű vasút közigazgatási bejárásának határnapjával a kereskedelemügyi miniszter szeptember 14-ik napját tűzte ki. A tárgyalás helyéül a miniszter a hódmezővásárhelyi tanácsstermet jelölte meg. A tárgyalásokat, egy a miniszter által kiküldött szakközeg, dr. Képeesi Árpád miniszteri titkár fogja vezetni.

— Második főgimnázium Szegeden. Mint bennünket Szegedről értesitenek, ott a második gimnáziumot rövid idő alatt telépitik. Wlasiich Gyula közoktatásügyi miniszter értesítette a várost, hogy az építkezésre 300,000 forintot fog adni. Ez összeg nagyságát tekintve Szeged ismét egy nagy palotával és egy állami főgimnáziummal lesz gazdagabb.



— **Kossuth szobra.** Százereket adakozott össze négy év óta Magyarország népe a budapesti Kossuth-szoborra. A szobor alapját kezelő bizottság takarékbba tette a sok pénzt, de a szobor felállítására vonatkozólag még nem intézkedett, állítólag azért, mert még azt sem tudták megállapítani, hogy hol helyezték el méltóképen a kormányzó hatalmas szobrát, mely a magyar szobrászatnak egyik legnagyobb alkotása lesz.

— **Statárium a libák és kacsák ellen.** Hangozdobszóval maga köré csődítette, nagy csoportok előtthirdette ki a legöregebb kisbíró: Jóska bácsi, hogy tudtára adatik mindenkinek az előjáróság azon szigorú rendelete, hogy az utcán talált libák és kacsák könyörtelenül fognak behajtani és a tulajdonos darabonként először 10, másodsor 15 harmadsor . . . nagyon sok sok krézárók erejéig fognak büntettetni. Hogy a közönség lássa, hogy a statáriumnak fele sem tréfa a dobolással egyidejűleg egyik utcából „bolond Jóska“ egy csapat libát, a másik utcából „bolond Bódi“ egy csapat kacsát hajtott nagy hűhóval a község háza udvarára. Mondja ez után még valaki, hogy a mi előjáróságunk nem erélyes? de sőt tapintatos is, mert a két községi alkalmazottakat is jól megtudta választani.

— **Ellopott községi pénztár.** Mint bennünket Szegedről értesítenek, Uroszlámos község házához Szent István nap éjjelén rablók törtek be és miután a Wertheim szekrényt kinyitni nem bírták, azt mindenestül a községi lajtos kocsin magukkal vitték. A szekrényben ez alkalommal a szokottnál több pénz, 2500 forint és értékpapírok voltak. A rablók nyilván még több zsákmányt óhajtottak, mert a jegyzői lakba is óhajtották személyes tiszteletüket tenni, de innen a felriadt házbeli elriasztották őket. A pénztárt a közeli réten 7 forinttal és egy czédulával találták meg. A czédulán az állott, hogy fuharpénzül hagyták annak, ki a szekrényt visszaviszi.

— **Segély a vármegyei muzeumoknak.** A kormány a vármegyei muzeumok felállításához és gyarapításához végre segéllyel járul. A többi között a csongrádmegyei történelmi és régészeti társulat muzeuma is kapott 300 forint segélyt, mely összeg a volt tőkéhez csatolva lehetővé teszi az ásatások folytatását. Így, mint értesülünk, a mártélyi részen folytatni fogják az ásatásokat, hol már eddig is sok népvándorlási korszakból eredő tárgyakat találtak. Ez alkalommal felhívjuk a társulat figyelmét a mindszenti állomás mellett az építése alkalmával felfedezett római korbelti temetőre, hol igen sok régiséggel lehetne a muzeumot gazdagítani. Az irányt, melyen az ásatásokkal haladni kellene, szívesen megmutatnánk, mert figyelemmel kísértük az állomás építésénél az ásatásokat.

— **Az italmérők uzsorája.** A belügyminiszter közzéadott utasította a hatóságokat, hogy tiltsa meg az italmérőknek, hogy kézi zálogot ne vegyenek a munkásoktól és ne tartassanak még szeszüzleteik mellett zálogüzletet is. Ezen rendelet abból a czélból bocsájtott ki, hogy a pálinkára szokott nép pénz hián az uzsorától megmentessenek.

— **Pénztárhány.** A makói árvapénztárnál 20–25,000 forint hiányra akadtak. A jó makóiak azt mondják, hogy ott sikkasztás nem történt, hanem a pénz csak úgy barátságos uton lett elpocsékolva. A belügyminiszterhez is ily irányú névtelen feljelentés érkezett. A vizsgálat elrendeltetett.

— **Orvosság a szocializmus ellen.** Mióta a szocializmus nálunk is lábra kapott, mint minden európai államban, azóta általános a jel szó, hogy föl kell találni az ellenszert. Ugyan ez, mint hajdanán a középkorban a bölcsek köve volt. Ezt a bölcsek követét találta volna föl dr. Hollósy István is, aki önmagát megtisztelti a „nemzetgazdasági író“ czímmel; egyébként pedig Máramaros megyének egyik tisztviselője. — Hollósy ur úgy gondolja a szociális bajok megszüntetését, hogy minden nagy földbérletet méltányos feltételek mellett vegyen ki az illető törvényhatóság. Ez ismét adja ki a földbérletet szintén méltányos áron vállalkozóknak, ezek a vállalkozók pedig parcellázzák föl apró részekre a nagy bérletet s adják ki mezzei munkásoknak, természetesen szintén méltányos feltételek mellett. Természetesen a nagybérleten legelőször a nagybirtokos nyerne, aztán a törvényhatóság s végül a vállalkozók. Csúpan a szegény munkás okon nem lenne segítve, mert őket nyuzná a nagybirtokos is, a törvényható-

ságok is, a vállalkozók is. Ugy pedig nem szűnik a szocializmus, ha a munkást még jobban nyuzzák, sőt úgy találjuk, hogy ilyen orvoslás mellett még jobban terjedne a szocializmus. Szóval dr. Hollósy István nemzetgazdasági író a saját érdekében is bölösen tette volna, ha hallgat a csodaszereivel, mert így nevetség tárgya lesz. De tényleg nevetni kell olyan emberen, aki azt meri állítani, hogy a tüzet legcélzzerűbb olajjal eloltani. Az ilyen fölfedező megérdemelné, hogy valamely hidegvíz gyógyintézetben helyezték el, tekintettel megrendült egészségi állapotára.

Fegyelmi ügyek.

Előjáróságunk két tagja ellen is van most fegyelmi vizsgálat folyamatban. Szilágyi Ferencz esküdtbíró és P a p Mihály első esküdt ellen.

Az esküdtbíró ellen elrendelt fegyelmi vizsgálat alapját képező bő sorrendjét lapunk egy előző számában részletesen leírtuk, arra ez alkalommal ismét visszatérni nem szándékunk. Csak annyit tartunk szükségesnek megjegyezni, hogy úgy látszik, ez a vizsgálat sem fog egy év leforgása előtt véget érni.

Egy ilyen fegyelmi vizsgálat gyors befejezése érdekében van a községnek azért, hogy ha a vizsgálat alatt álló egyén ellen emelt vádak tényleg beigazolást nyernek, akkor egy ilyen előjárósági tag állásától okvetlen elmozdítandó, mert tovább is állásában hagyva, veszélyezteti a község érdekeit.

Erdekében áll a vizsgálat alatt állónak is az, hogy a vizsgálat ne húzódjék a végtelenségig, mert ha ártatlan, úgy nagy igaztalanság az, hogy hónapok, sőt évekig nyomja vállait az esetleg meg nem érdemelt hütlenség vádjá.

Nem állítjuk sem azt, hogy Szilágyi ártatlan, sem azt, hogy bűnös. Első sorban a megindított vizsgálat eredményeként a szolgabíró-ság van hivatva e felett ítéletet mondani. Mi csak azt óhajtjuk, hogy az ilyen kínos ügyek minél gyorsabban — személyt és pártokat nem tekintve — és igazságosan intéztessenek el.

Egy még sokkal régebb idő óta húzódó ügy az első esküdt fegyelmi ügye, melyben az első tárgyalás még a múlt év november 30 án tartatott meg.

Ha jól emlékszünk, ezen ügy onnan vette eredetét, hogy a múlt év novemberi rendes közgyűlésen Korom Gáspár valamely ügy kapcsán némely vádakot hangoztatott Pap Mihály esküdt ellen, ki többek rábeszélése után maga is kérte maga ellen a fegyelmi vizsgálat elrendelését, melyet előzőleg már magánfeljelentés alapján Korom is kért a szolgabíró-ságtól.

A Pap Mihály esküdt ellen felhozott vádak a következőkben ismertetjük:

1. A múlt 1897. év október hó 28-ától, minden előzetes szabadságkérés nélkül hivatalától egész november hó 7 ig távol volt.

a) 4 napot mint előjárósági tag is, e minőségében *pressziót gyakorolva*, Műlek mellett a község kül- és belterületén *korteskedett*.

b) Több mint egy héten át Szegvár és Csany községében folytatta a korteskedést.

2. Noha — egy időben — több napig ágyban fekvő beteg volt, tehát szolgálatokat nem teljesíthetett, mégis napidíjjakat szedett fel. — Tette ezt az állathullák eltakarításánál.

3. Megyegyűlési képviselők választásánál szabadságot szintén nem kérve, tehát engedély nélkül, a község házáat otthagya házról házra járt Haász Juda mellett korteskedni és itt is hivatalos *pressziót* gyakorolva, egy helyen azt mondotta, hogy a községi mázsánál — az illetőnek, ki hajolni nem akart — disznóját kevessebbre fogja mérni.

4. Jogtalanul díjakat szedett a Rápás Józsefné kacsá mérgezési ügyében s pedig több ízben.

Ez ügyben számtalan tanu lett már beidézve, kik a vádak egy részét bizonyították is, mindazonáltal a szolgabíró-ság bizonyítékok hiányában felmentő ítéletet hozott.

Korom Gáspár felebbezése folytán az alispán az elsőfoku hatóság ítéletét megsemmisítette és újabb vizsgálat elrendelésére utasította a szolgabíró-ságot.

Ez ügyben az új tárgyalás szeptember hó 10-ére lett kitűzve, mely alkalommal azon új feljelentés is tárgyalás alá fog kerülni hogy mennyiben igaz az, hogy Pap Mihály az állathullák eltakarítása körül oly hanyag eljárás-

követ. hogy az ilyen hullákat alig néhány cenziméter földel takartat be és így megtörténik többször, hogy azokat a kutyák szerte hurcolják.

Nekünk nincs láb alatt sem Szilágyi Ferencz, sem Pap Mihály. A személyek ellen nincs is semmi kifogásunk, de ha hivatalos eljárásukban hanyagul, vagy pláne hütlentül járnak el — hivatali kötelességünkkel fogva is — megbüntetésüket — ha a vádak igazaknak bizonyulnak — követelnünk kell.

Ha az Isten soká éltet bennünket, majd bevárjuk az eredményt.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

Diamant Manó.

M e g h í v ó.

A „Mindszenti Onsegélyző Szövetkezet“ 1898. évi szeptember hó 4 ik napján d. u. 2 órakor Mindszenten saját helyiségében (Mihály József ur házában)

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre az összes tagok **másodszorban** azzal hivatnak meg, hogy a kitűzött tárgyban alapszabályunk 41. § a értelmében, a jelenlevők fognak határozni.

Tárgy:

Az igazgatóság részéről tett azon javaslat előterjesztése, miszerint alapszabályunk 16. §-ának d) pontja törültesse, mely a betétek elfogadásáról szól.

Mindszent, 1898. augusztus 23.

Gelsy Péter

igazgató.

Ölfa eladás.

Pap Pál Pál értesíti a közönséget, hogy

elsőrendű **tűzifája**

érkezett.

A fa a Tiszaparton méterölenként van kirakva, azonban bővebb egy ölnél. Egy ily öl ára 14 forint.

A venni szándékozók vele értekezzenek.

Földbérlet.

Özv. Kohn Adolfné következő birtokai 6 évi időtartamra előnyös feltételek mellett haszonbérbe kiadók.

A Mindszent község határában fekvő *elegei és nyomási földjei: 200 hold.*

A Szegvár község határában, közvetlen a község mellett fekvő *kontrai földjei 320 hold.*

Értekezhetni a tulajdonosnővel Mindszenten.